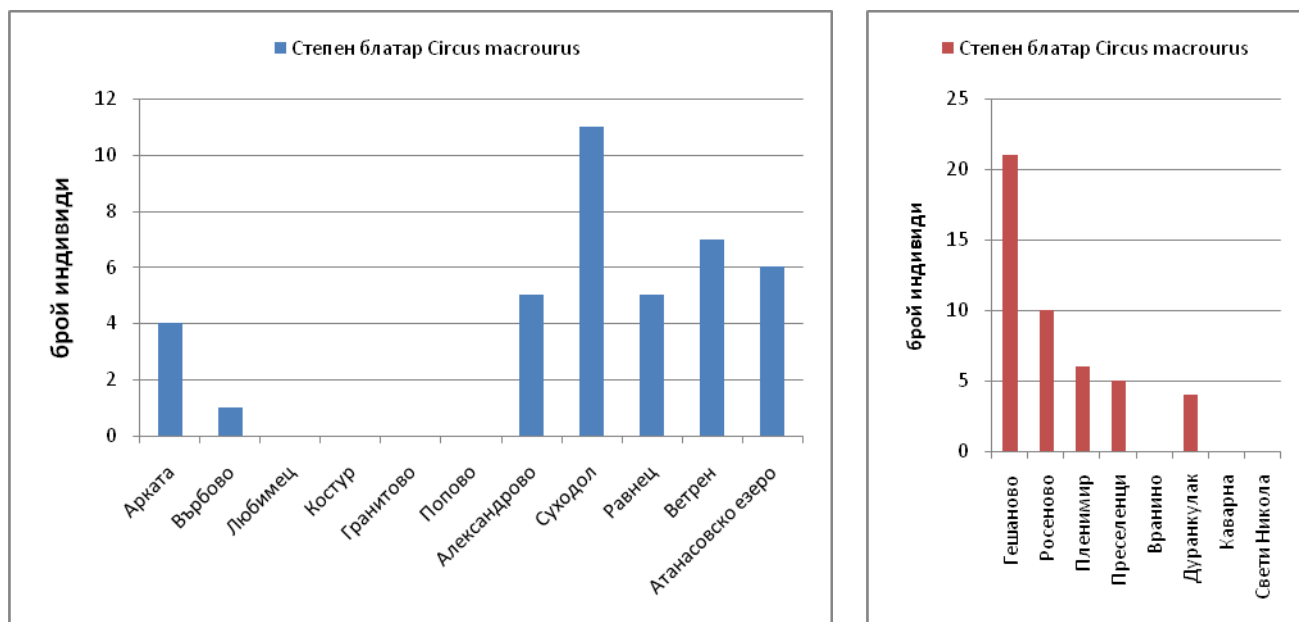

Степен блатар *Circus macrourus*

Визуално проучване на дневната миграция

Численост и фронт на миграцията през Южна България и Добруджа

Степният блатар е относително малочислен мигрант през България. Освен това той е световно застрашен вид. По време на есенната миграция 2012 г. са установени да прелитат 85 индивида. В Южна България са отчетени 39 индивида, от които 6 – на временната наблюдателна точка на Атанасовско езеро. В Добруджа са наблюдавани 49 степни блатари. В Южна България степни блатари са наблюдавани да мигрират в най-източната част на проучвания район – между Александрово и Атанасовско езеро, и в района на Източните Родопи (Арката и Върбово) (фиг. 65А). Най-голям брой птици са отчетени при Суходол. В Добруджа степният блатар е регистриран на всички наблюдателни точки с изключение на Вранино и временните наблюдателни точки (фиг. 65Б.). Най-голям брой прелитащи степни блатари е отчетен при Гешаново, където през есента на 2011 г. не е наблюдаван нито един индивид. На наблюдателните точки Пленимир и Дуранкулак са отчетени по-голям брой степни блатари в сравнение с 2011 г.

А/ Южна България

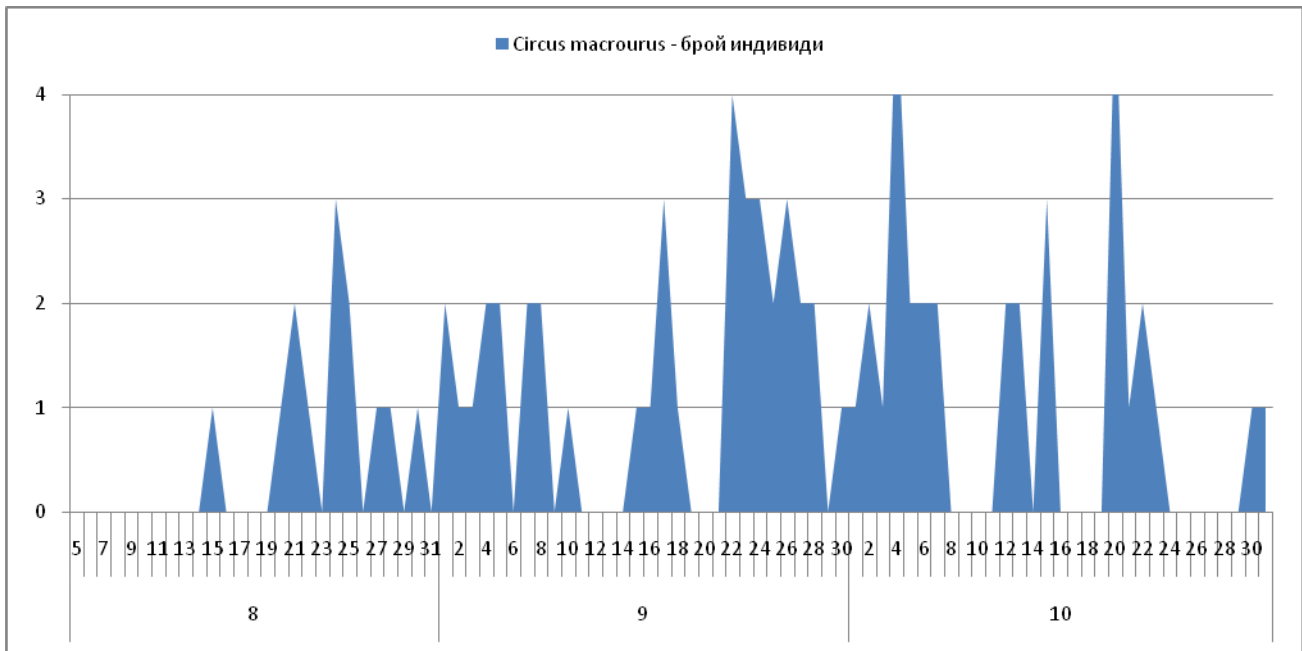
Б/ Добруджа

Фигура 65. Фронт на миграцията на степния блатар през есента на 2012 г.

Интензивност и динамика на прелета на вида в периода на изследването

Сезонна динамика

Основната част от степните блатари са преминали над района на проучване през септември – 39 индивида. През август са преминали 13, а през октомври – 33 индивида. Най-рано степни блатари са регистрирани на наблюдателната точка Суходол (1 индивид) на 15.8.2012 г., а най-късно са наблюдавани на 31.10.2012 г. – 1 птица на наблюдателната точка в Гешаново (фиг. 66).

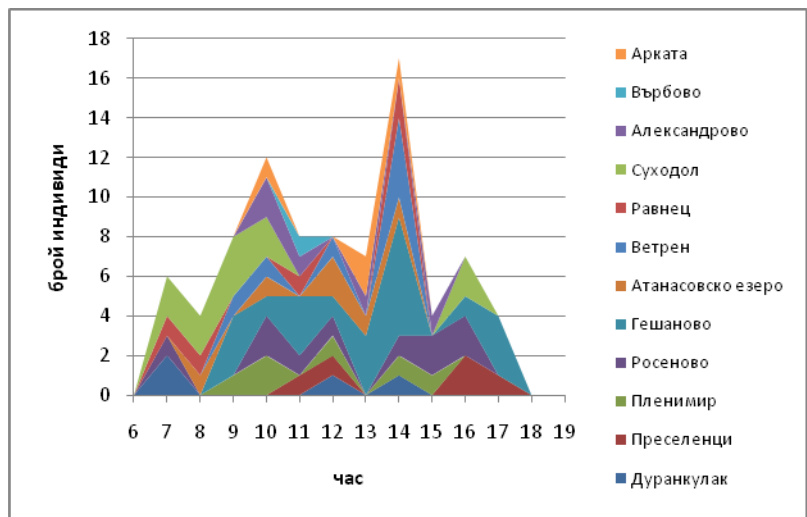
Фигура 66. Сезонна динамика на прелета на степния блатар през есента на 2012 г.

Дневна динамика

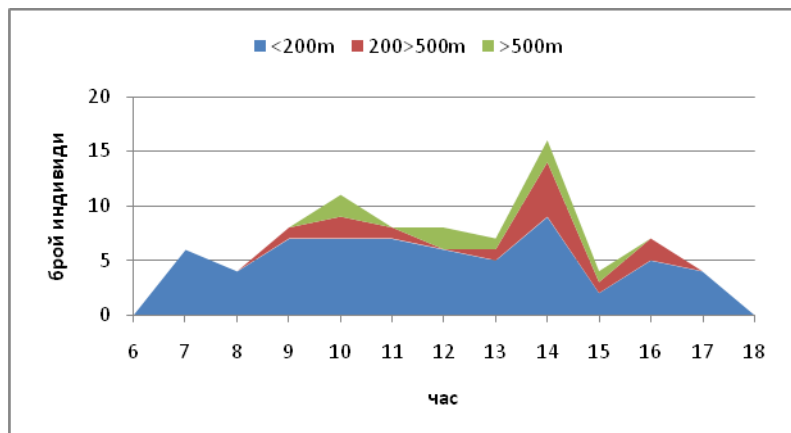
На базата на наблюденията на степния блатар на 12 от наблюдателните точки може да се заключи, че най-голям брой птици прелитат изследвания район на Южна България и Добруджа в периода между 13 и 15 ч., макар че относително интензивен прелет се наблюдава и между 9 и 11 ч преди обед (фигура 67).

Независимо от времето през деня, повечето степни блатари летят на височина под 200 м. (фигура 68). Птици летящи в по-горния височинен пояс – между 200 и 500 м са наблюдавани между 9 и 17 ч. На височина над 500 м. са регистрирани единични птици между 10 и 16 ч.

Фигура 68. Връзка между дневната динамика на прелета на степния блатар и височината на полета по време на есенна миграция 2012 г.

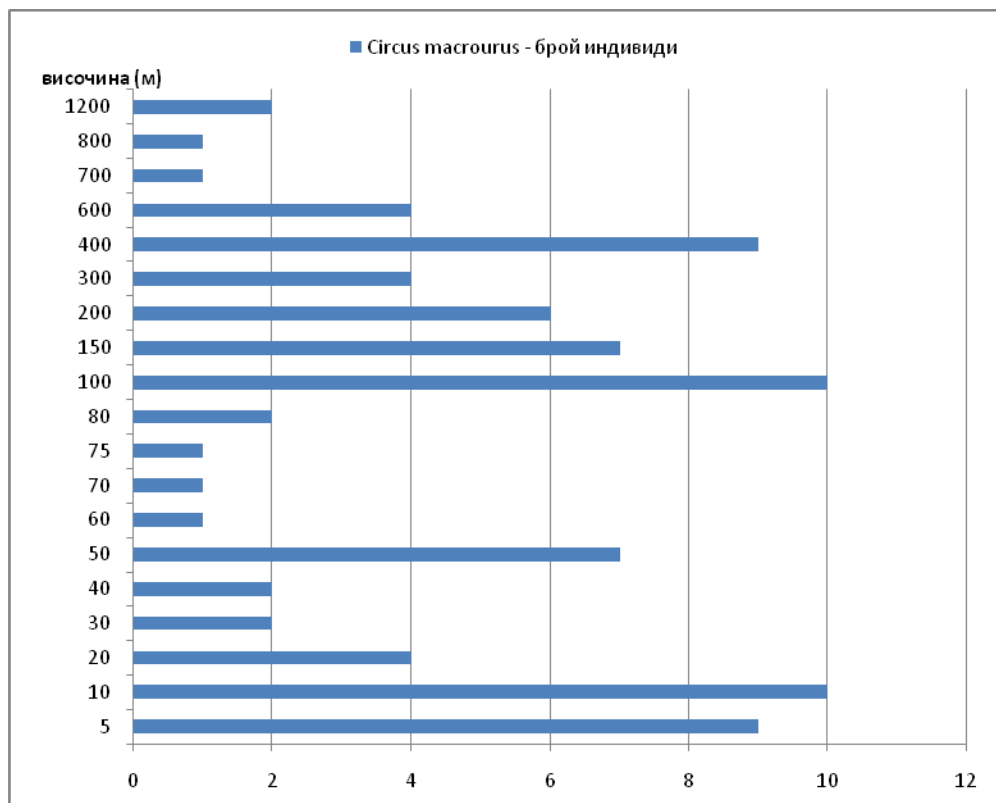

Фигура 67. Дневна динамика на прелета на степния блатар през есента на 2012г.

Височинно разпределение на прелитащите реещи птици

По време на есенната миграция 2012 г. в Южна България и Добруджа степните блатари са наблюдавани да прелитат на височина от 5 м до 1200 м, като най-много птици прелитат на височина между 5 и 50 м (фигура 69). На практика 10% от наблюдаваните степни блатари са прелетели на височина над 500 м, 16% - на височина между 200 и 500 м, 75% - на височина под 200 м.

Фигура 69. Височина на полета при степния блатар по време на есенната миграция 2012 г.

Миграционни потоци

Основното направление на прелитащите степни блатари на всички наблюдателни точки, където са регистрирани, е север – юг. При Гешаново, където са регистрирани най-голям брой мигранти, и при Ветрен основното направление на прелета е на югозапад.

Използване на района за стационаране и нощуване от реещи птици

Не са наблюдавани нощуващи птици в районите около наблюдателните точки.